

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1633-ҳадис

1633/4340 - عَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَرِيَّةً فَاسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ، فَعَضِبَ، فَقَالَ: أَلَيْسَ أَمْرُكُمْ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُطِيعُونِي؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَاجْمَعُوا لِي حَطَبًا، فَجَمَعُوا، فَقَالَ: أَوْقِدُوا نَارًا، فَأَوْقَدُوهَا، فَقَالَ: ادْخُلُوهَا، فَهَمُّوا وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يُمَسِّكُ بَعْضًا، وَيَقُولُونَ: فَرَرْنَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ النَّارِ، فَمَا زَالُوا حَتَّى حَمَدَتِ النَّارُ، فَسَكَنَ غَضَبُهُ، فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لَوْ دَخَلُوهَا مَا خَرَجُوا مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ.

1633.4340. Алий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам бир сария жўнатдилар, ансорлардан бир кишини бошлиқ қилиб, уларни унга итоат қилишга буюрдилар. Хуллас, у ғазабланиб: «Набий соллаллоху алайҳи васаллам сизларни менга итоат қилишга буюрмадиларми?!» деди. «Шундай», дейишди. У: «Менга ўтин тўплаб беринглар!» деди. Тўплаб беришди. «Ўт ёқинглар!» деди. Ўт ёқишди. У: «Унга киринглар!» деди. Шундай қилмоқчи бўлишди-ю, бир-бирларини ушлаб қолишди ва: «Ўзи оловдан Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг олдиларига қочганмиз-ку!» дейишди. Туришаверди, ниҳоят ўт ўчди. Унинг ҳам ғзаби тинди. Бу Набий соллаллоху алайҳи васалламга етиб борди. Шунда у зот: «Агар унга киришганида, қиёматгача ундан чиқа олмас эдилар! Итоат маъруф* ишдадир!» дедилар».

* «Маъруф иш» деган жумла «яхши иш» маъносидан кўра кенгроқ тушунчадир. Маъруф деб шариатда ҳам, одамларнинг урф-одатида ҳам маъқул, яхши деб қабул қилинган, кўзда тутилган вазиятда қўлланиши яхши саналган амал, сўз ва ниятга айтилади.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI